

Земля Естонії. Серце Естонії

Лідія Койдула

Як скоро мушу йти...жже груди полум'ям,
Сумлінне серце тріпотить невпинно.
Собі залишу на вустах (одне) твоє ім'я,
Свята Естонська батьківщино!
Я бачив зле, і багатьох полишив.
Нехай, на щастя, а не на осуду.
Тебе нізащо не забуду!

Припавши до грудей твоїх, я дихав,
Пив насолоди дух, мале дитя,
Кричав жадливо від потіхи,
Ступаючи невпевнено в життя.
Мої пекучі сльози втерла,
Страхи-тривоги чула й одняла.
Естоніє! Праця натхненна!
Розрадна пісня весняна!

Забракло слів. Не висловлю, рідненька,
Як грієш душу, живиш се коріння.
Підстав щоку, кохана моя ненька,
Цілунком припаду в останнє сновидіння.
Горни ж маля до себе, люба матір!
Серце твоє! Естонський край родючий!
Увік ніхто їх не розлучить!

Переклад Юлії Черниш